Altres | Carles Bellsolà | Actualitzat el 13/01/2020 a les 21:50

?Setién, una bona opció i un desgavell

«Massa improvisació al Barça mentre el millor jugador de la història continua fent anys i apropant-se a l'inevitable adeu sense que augmenti el seu nombre de Champions»

Sobre futbol, la meitat de ciutadans del món (com a mínim) considera que té una opinió qualificada. I el recanvi de Quique Setién per Valverde a la banqueta blaugrana pot agradar més o menys, però no es pot negar que, de la llista de noms que sonaven a les travesses, és el més coherent amb la filosofia del club. Cruyffista convençut, Setién sempre ha apostat pel futbol d'atac. Irrevocablement, al preu de rebre tant aplaudiments com sonores crítiques, com s'ha demostrat clarament en la seva etapa dirigint el Betis.

El que ja no és tan coherent, si l'aposta havia d'anar en aquesta línia, era haver renovat la confiança en Valverde al juny passat, després de l'hecatombe de Liverpool -que seguia a la de Roma-. I, menys encara, no haver preparat una renovació de la plantilla que l'equip demana a crits des de fa ben bé un parell de temporades.

Aquest any, hem vist decisions tan discutibles com cedir jugadors joves amb projecció (Cucurella i, sobretot, Aleñá) o que havien començat la temporada com a titulars (Rafinha) i cedir, en canvi, espai protagonisme a d'altres que ja han fet tot el servei que podien fer a l'equip (Rakiti?) o que no han justificat en absolut el seu fitxatge (Junior Firpo). No sembla el millor criteri per apostar per la renovació i la pedrera. Per no entrar en l'espinós tema de les vaques sagrades, amb un pes en les decisions del club que sembla de totes totes desproporcionat.

Però més lamentable encara sembla la manca de previsió amb els futuribles per substituir Valverde. De debò calia negociar en públic amb Xavi a mitja temporada sense tenir assegurat el seu sí? O arriscar-se a les carabasses d'un Koeman que, de fet, es mor de ganes d'entrenar l'equip en un futur? I Setién, arriba com a tècnic temporal a l'espera del desitjat Xavi, o tindrà continuïtat? I, si en té, li donaran llibertat per fer neteja? O haurà de seguir amb un nucli dur progressivament més reticent a entrenar dur, i massa acostuamt als dies seguits de festa després de les victòries i les derrotes?

Massa dubtes i massa improvisació mentre el millor jugador de la història continua fent anys i apropant-se l'inevitable adeu sense que augmenti el seu clarament insuficient nombre de títols a la Champions League.